

زیارت امام حسین (ع) از زبان امام زمان (عج)

متن کامل زیارت ناحیه مقدسه

متن و ترجمه زیارت ناحیه مقدسه مشهور که به نقل از بحارالانوار در زیر آورده ایم این زیارت منسوب به حضرت

مهدی (ع) است.

السَّلَامُ عَلَىٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقَتِهِ،

سلام بر آدم یار مخلص خدا از بین آفریدگانش

السَّلَامُ عَلَىٰ شَيْثِ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرَتِهِ،

درود بر شیث ولی خدا و بهترین بندگانش،

السَّلَامُ عَلَىٰ إِدْرِيسَ الْقَائِمِ لِنَهْجِهِ بِحُجَّتِهِ،

سلام بر ادريس که برای خدا حجت او را به پا داشت،

السَّلَامُ عَلَىٰ نُوحٍ الْمُجَابِ فِي دَعْوَتِهِ،

درود بر نوح که دعایش قرین اجابت بود،

السَّلَامُ عَلَى هُودِ الْمَمْدُودِ مِنَ اللَّهِ بِمَعُونَتِهِ،

سلام بر هود که کمک و یاری خدا یار او بود،

السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الَّذِي تَوَجَّهَ اللَّهُ بِكَرَامَتِهِ،

درود بر صالح که خداوند تاج کرامت بر سرش نهاد،

السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ الَّذِي حَبَاهُ اللَّهُ بِخُلَّتِهِ،

سلام بر ابراهیم که خدا مقام خلّت و رفاقت رابه او عطا نمود،

السَّلَامُ عَلَى إِسْمَاعِيلَ الَّذِي فَدَاهُ اللَّهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ مِنْ جَنَّتِهِ،

درود بر اسماعیل که خداوند ذبحی عظیم از بهشت را فدای او نمود،

السَّلَامُ عَلَى إِسْحَاقَ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ النَّبُوَّةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ،

سلام بر اسحاق که خداوند پیامبری را در نسل او قرار داد،

السَّلَامُ عَلَى يَعْقُوبَ الَّذِي رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ بَصَرَهُ بِرَحْمَتِهِ،

درود بر یعقوب که خداوند به رحمت خود بینایی چشمش را به او بازگرداند،

السَّلَامُ عَلَى يُوسُفَ الَّذِي نَجَّاهُ اللَّهُ مِنَ الْجُبِّ بِعَظَمَتِهِ،

سلام بر یوسف که خداوند به عظمت خود او را از قعر چاه رهایی بخشید،

السَّلَامُ عَلَى مُوسَى الَّذِي فَلَقَ اللَّهُ الْبَحْرَ لَهُ بِقُدْرَتِهِ،

درود بر موسی که خداوند به قدرت خود دریا را برایش شکافت،

السَّلَامُ عَلَى هَارُونَ الَّذِي خَصَّهُ اللَّهُ بِنُبُوتِهِ،

سلام بر هارون که خداوند پیامبری خود را به وی اختصاص داد،

السَّلَامُ عَلَى شُعَيْبٍ الَّذِي نَصَرَهُ اللَّهُ عَلَى أُمَّتِهِ،

درود بر شعیب که خدا او را بر امتش پیروز نمود،

السَّلَامُ عَلَى دَاوُدَ الَّذِي تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَتِهِ،

سلام بر داوود که خداوند از لغزش او در گذشت،

السَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ الَّذِي دَلَّتْ لَهُ الْجِنُّ بِعِزَّتِهِ،

درود بر سلیمان که بخاطر شوکتش جن به فرمان او درآمد،

السَّلَامُ عَلَى أَيُّوبَ الَّذِي شَفَاهُ اللَّهُ مِنْ عِلَّتِهِ،

سلام بر ایوب که خداوند او را از بیماریش شفا بخشید،

السَّلَامُ عَلَى يُونُسَ الَّذِي أَنْجَزَ اللَّهُ لَهُ مَضْمُونَ عِدَّتِهِ،

درود بر یونس که خداوند به وعده خود برایش وفا نمود،

السَّلَامُ عَلَى عَزْرَةَ الَّذِي أَحْيَاهُ اللَّهُ بَعْدَ مِيتَتِهِ،

سلام بر عزیر که خداوند او را پس از مرگش به حیات بازگردانید،

السَّلَامُ عَلَى زَكَرِيَّا الصَّابِرِ فِي مِحْنَتِهِ،

درود بر زکریا که در رنج و بلا شکوایا بود،

السَّلَامُ عَلَى يَحْيَى الَّذِي أَرْزَلَهُ اللَّهُ بِشَهَادَتِهِ،

سلام بر یحیی که خداوند به سبب شهادت مقام و منزلت او را بالا برد،

السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَكَلِمَتِهِ،

درود بر عیسی، روح خدا و کلمه او،

أَسْلَامُ عَلِيٍّ مُحَمَّدِ حَبِيبِ اللَّهِ وَصِفْوَتِهِ،

سلام بر محمد، محبوب خدا و یار مخلص او،

أَسْلَامُ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الْمَخْصُوصِ بِأُخُوَّتِهِ،

درود بر فرمانروای مؤمنان علی بن ابیطالب، که برادری رسول خدا به وی اختصاص یافت،

أَسْلَامُ عَلِيٍّ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ابْنَتِهِ،

سلام بر فاطمه زهرا دختر رسول الله،

أَسْلَامُ عَلِيٍّ أَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ وَصِيِّ أَبِيهِ وَخَلِيفَتِهِ،

درود بر حسن بن علی وصی و جانشین پدرش،

أَسْلَامُ عَلِيٍّ الْحُسَيْنِ الَّذِي سَمَحَتْ نَفْسُهُ بِمُهْجَتِهِ،

سلام بر حسین که جانش را تقدیم نمود،

أَسْلَامُ عَلِيٍّ مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فِي سِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ،

سلام بر آن کسی که در نهان و آشکار خدا را اطاعت نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ جَعَلَ اللَّهُ الشِّفَاءَ فِي تُرْبَتِهِ،

سلام بر آن کسی که خداوند شفا را در خاک قبر او قرار داد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأَجَابَةُ تَحْتَ قُبَّتِهِ،

سلام بر آن کسی که (محل) اجابت دعا در زیر بارگاه اوست،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأَيْمَةُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ،

سلام بر آن کسی که امامان از نسل اویند،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَاتِمِ الْأَنْبِيَاءِ،

سلام بر فرزند خاتم پیامبران،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ،

سلام بر فرزند سرور جانشینان،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ،

سلام بر فرزند فاطمه زهرا،

أَسْلَامُ عَلَيَّ ابْنِ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى،

سلام بر فرزند خدیجه کبری،

أَسْلَامُ عَلَيَّ ابْنِ سِدْرَةَ الْمُنتَهَى، أَسْلَامُ عَلَيَّ ابْنِ جَنَّةِ الْمَأْوَى، أَسْلَامُ عَلَيَّ ابْنِ زَمْزَمَ وَالصَّفَا،

سلام بر فرزند سدره المنتهی، سلام بر فرزند جنه المأوی، سلام بر فرزند زمزم و صفا،

أَسْلَامُ عَلَيَّ الْمُرْمَلِ بِالِدَّمَاءِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ الْمَهْتُوكِ الْخِبَاءِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ خَامِسِ أَصْحَابِ الْكِسَاءِ،

سلام بر آن آغشته به خون، سلام بر آن که (حُرمت) خیمه گاهش دریده شد، سلام بر پنجمین اصحاب کساء،

أَسْلَامُ عَلَيَّ غَرِيبِ الْغُرَبَاءِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ شَهِيدِ الشُّهَدَاءِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ قَتِيلِ الْأَدْعِيَاءِ،

سلام بر غریب غریبان، سلام بر شهید شهیدان، سلام بر مقتول دشمنان،

أَسْلَامُ عَلَيَّ سَاكِنِ كَرْبَلَاءَ، أَسْلَامُ عَلَيَّ مَنْ بَكَتَهُ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ مَنْ ذُرِّيَّتُهُ الْأُزْكِيَاءُ،

سلام بر ساکن کربلا، سلام بر آن کسی که فرشتگان آسمان بر او گریستند، سلام بر آن کسی که خاندانش پاک و

مطهرند،

أَسْلَامُ عَلَيَّ يَعْسُوبِ الدِّينِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ مَنَازِلِ الْبَرَاهِينِ، أَسْلَامُ عَلَيَّ الْأَيْمَةِ السَّادَاتِ،

سلام بر پیشوای دین، سلام بر آن جایگاههای براهین و حجج الهی، درود بر آن پیشوایان سرور،

السَّلَامُ عَلَى الْجُيُوبِ الْمُضَرَّجَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الشَّفَاهِ الذَّابِلَاتِ، السَّلَامُ عَلَى النُّفُوسِ الْمُصْطَلَمَاتِ،

سلام بر آن گریبانهای چاک شده، سلام بر آن لبهای خشکیده، سلام بر آن جانهای مستأصل و ناچار،

السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُخْتَلَسَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَادِ الْعَارِيَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْجُسُومِ الشَّاحِبَاتِ،

سلام بر آن ارواح (از کالبد) خارج شده، سلام بر آن جسدهای عریان و برهنه، سلام بر آن بدنهای لاغر و

نحیف،

السَّلَامُ عَلَى الدِّمَاءِ السَّائِلَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الرَّؤُوسِ الْمُنْشَلَاتِ،

سلام بر آن خونهای جاری، سلام بر آن اعضا قطع شده، سلام بر آن سرهای بالا رفته (بر نیزه ها)،

السَّلَامُ عَلَى النَّسْوَةِ الْبَارِزَاتِ، السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

سلام بر آن بانوان بیرون آمده (از خیمه ها)، سلام بر حجت پروردگار جهانیان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ،

سلام بر تو (ای حسین بن علی) و بر پدران پاک و طاهرت،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَىٰ أَوْلَادِكَ الْمُسْتَشْهِدِينَ،

سلام بر تو و بر فرزندان شهیدت،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَىٰ ذُرِّيَّتِكَ النَّاصِرِينَ،

سلام بر تو و بر خاندان یاری دهنده ات (به دین الهی)،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ الْمُضَاجِعِينَ،

سلام بر تو و بر فرشتگان ملازم آرامگاهت،

أَسْلَامٌ عَلَى الْقَتِيلِ الْمَظْلُومِ،

سلام بر آن کشته مظلوم،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ أَخِيهِ الْمَسْمُومِ،

سلام بر برادر مسمومش،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ عَلِيٍّ الْكَبِيرِ،

سلام بر علی اکبر،

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّضِيعِ الصَّغِيرِ،

سلام بر آن شیر خوار کوچک،

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَبْدَانِ السَّلْبَةِ،

سلام بر آن بدن‌های برهنه شده،

أَسْلَامٌ عَلَى الْعِتْرَةِ الْقَرِيبَةِ،

سلام بر آن خانواده ای که نزدیک (و همراه سرورشان) بودند،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمُجْدَلِينَ فِي الْفَلَوَاتِ،

سلام بر آن به خاک افتادگان در بیابان‌ها،

أَسْلَامٌ عَلَى النَّازِحِينَ عَنِ الْأَوْطَانِ،

سلام بر آن دور افتادگان از وطن‌ها،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمَدْفُونِينَ بِأَكْفَانِ،

سلام بر آن دفن شدگان بدون کفن،

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّؤُوسِ الْمَفْرَقَةِ عَنِ الْأَبْدَانِ،

سلام بر آن سرهای جدا شده از بدن،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ،

سلام بر آن حسابگر (اعمال خویش برای خدا) و شکيبا،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمَظْلُومِ بِلَا نَاصِرِ،

سلام بر آن مظلوم بی یاور،

أَسْلَامٌ عَلَى سَاكِنِ التُّرْبَةِ الزَّائِكِيهِ،

سلام بر آن جای گرفته در خاک پاک،

أَسْلَامٌ عَلَى صَاحِبِ الْقَبَّةِ السَّامِيَةِ،

سلام بر صاحب آن بارگاه عالی رتبه،

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ طَهَّرَهُ الْجَلِيلُ،

سلام بر آن کسی که رب جلیل او را پاک و مطهر گردانید،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ افْتَخَرَ بِهِ جِبْرَائِيلُ،

سلام بر آن کسی که جبرئیل به او مباحثات می نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ نَافَاهُ فِي الْمَهْدِ مِيكَائِيلُ،

سلام بر آن کسی که میکائیل در گهواره با او تکلم می نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ نُكَيْتَ ذِمَّتَهُ،

سلام بر آن کسی که عهد و پیمانش شکسته شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ هُنِكَتْ حُرْمَتُهُ،

سلام بر آن کسی که پرده حرمتش دریده شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أُرِيقَ بِالظُّلْمِ دَمُهُ،

سلام بر آن کسی که خورش به ظلم ریخته شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُغْسَلِ بِدَمِ الْجِرَاحِ،

سلام بر آن که با خون زخم هایش شست و شو داده شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُجَرَّعِ بِكَأْسَاتِ الرَّمَاحِ

سلام بر آن که از جام‌های نیزه‌ها جرعه نوشید،

السَّلَامُ عَلَى الْمُضَامِ الْمُسْتَبَاحِ،

سلام بر آن مظلومی که خونش مباح گردید،

السَّلَامُ عَلَى الْمَنْحُورِ فِي الْوَرَى،

سلام بر آن که در ملا عام سرش بریده شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ دَفَنَهُ أَهْلُ الْقُرَى،

سلام بر آن که اهل قریه‌ها دفنش نمودند،

السَّلَامُ عَلَى الْمَقْطُوعِ الْوَتِينِ،

سلام بر آن که شاهرگش بریده شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُحَامِي بِلَا مُعِينِ،

سلام بر آن مدافع بی‌یاور،

أَسْلَامٌ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ،

سلام بر آن محاسن بخون خضاب شده،

أَسْلَامٌ عَلَى الْخَدِّ التَّرِيبِ،

سلام بر آن گونه خاک آلوده،

أَسْلَامٌ عَلَى الْبَدَنِ السَّلِيبِ،

سلام بر آن بدن جامه به غنیمت رفته،

أَسْلَامٌ عَلَى الثَّنَجِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضِيبِ،

سلام بر آن دندان‌هایی که با چوب خیزران زده شده،

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ،

سلام بر آن سر بالای نیزه رفته،

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَارِيَةِ فِي الْفَلَوَاتِ، تَنْهَشُهَا الذُّنَابُ الْعَادِيَاتُ، وَ تَخْتَلِفُ إِلَيْهَا السَّبَاعُ الضَّارِيَاتُ،

سلام بر آن بدن‌های برهنه و عریانی که در بیابان‌ها(ی کربلاء) گرگ‌های تجاوزگر به آن دندان می‌آلودند، و

درندگان خون‌خوار بر گرد آن می‌گشتند،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُرْفَرِينَ حَوْلَ قُبَّتِكَ ، الْحَاقِينَ بِتُرْبَتِكَ ، الطَّائِفِينَ

بِعَرْصَتِكَ ، الْوَارِدِينَ لِزِيَارَتِكَ ،

سلام بر تو ای مولای من و بر فرشتگانی که بر گرد بارگاه تو پر می کشند، و اطراف تربت اجتماع کرده‌اند، و در

آستان تو طواف می کنند، و برای زیارت تو وارد می شوند،

السَّلَامُ عَلَيْكَ فَإِنِّي قَصَدْتُ إِلَيْكَ ، وَ رَجَوْتُ الْفَوْزَ لَدَيْكَ ،

سلام بر تو من به سوی تو رو آورده‌ام، و به رستگاری در پیشگاه تو امید بسته‌ام،

السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامَ الْعَارِفِ بِحُرْمَتِكَ ، الْمُخْلِصِ فِي وِلَايَتِكَ ، الْمُتَقَرِّبِ إِلَى اللَّهِ بِمَحَبَّتِكَ ، الْبَرِيِّ

مِنْ أَعْدَائِكَ ،

سلام بر تو، سلام آن کسی که به حرمت تو آشناست، و در ولایت و دوستی تو مخلص و بی ریا است، و به سبب

محبت و ولای تو به خدا تقرب جسته، و از دشمنانت بیزار است،

سَلَامَ مَنْ قَلْبُهُ بِمُصَابِكِ مَقْرُوحٌ، وَ دَمْعُهُ عِنْدَ ذِكْرِكَ مَسْفُوحٌ،

سلام کسی که قلبش از مصیبت تو جریحه‌دار، و اشکش به هنگام یاد تو جاری است،

سَلَامَ الْمَفْجُوعِ الْحَزِينِ، أَوْلَاهِ الْمُسْتَكِينِ،

سلام کسی که دردناک و غمگین و شیفته و فروتن است،

سَلَامَ مَنْ لَوْ كَانَ مَعَكَ بِالطُّفُوفِ، لَوْ قَاكَ بِنَفْسِهِ حَدَّ السُّيُوفِ، وَ بَدَلَ حُشَاشَتَهُ دُونَكَ لِالْحُتُوفِ، وَ

جَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَ نَصَرَكَ عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيْكَ، وَ فِدَاكَ بِرُوحِهِ وَ جَسَدِهِ وَ مَالِهِ وَ وُلْدِهِ، وَ

رُوحَهُ لِرُوحِكَ فِدَاءً، وَ أَهْلَهُ لِأَهْلِكَ وَقَاءً،

سلام کسی که اگر با تو در کربلا می بود، با جانش (در برابر) تیزی شمشیرها از تو محافظت می نمود، و نیمه جانش

را به خاطر تو به دست مرگ می سپرد، و در رکاب تو جهاد می کرد، و تو را بر علیه ستمکاران یاری داده، جان و تن

و مال و فرزندش را فدای تو می نمود، و جانش فدای جان تو، و خانواده اش سپر بالای اهل بیت تو می بود،

فَلَيْنَ أُخْرَتَنِي الدُّهُورُ، وَ عَاقَنِي عَنْ نَصْرِكَ الْمَقْدُورُ، وَ لِمَ أَكُنْ لِمَنْ حَارَبَكَ مُحَارِبًا، وَ لِمَنْ نَصَبَ

لَكَ الْعَدَاوَةَ مُنَاصِبًا، فَلَا نُدْبَتَكَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً، وَ لِأَبْكَيْنَ لَكَ بَدَلَ الدَّمُوعِ دَمًا، حَسْرَةً عَلَيْكَ، وَ

تَأْسَفًا عَلَى مَا دَهَاكَ وَ تَلَهَّفًا، حَتَّى أَمُوتَ بِلُوعَةِ الْمُنْصَابِ، وَ غُصَّةِ الْإِكْتِيَابِ،

اگر چه زمانه مرا به تأخیر انداخت، و مقدرات الهی مرا از یاری تو بازداشت، و نبودم تا با آنان که با تو جنگیدند

بجنگم، و با کسانی که با تو اظهار دشمنی کردند خصومت نمایم، (در عوض) صبح و شام بر تو مویه می کنم، و به

جای اشک برای تو خون گریه می‌کنم، از روی حسرت و تأسف و افسوس بر مصیبت‌هایی که بر تو وارد شد، تا

جائی که از فرط اندوه، مصیبت و غم و غصه و شدت حزن جان سپارم،

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَ اتَّيْتِ الزَّكَاةَ، وَ أَمَرْتِ بِالْمَعْرُوفِ، وَ نَهَيْتِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْعُدْوَانِ، وَ
أَطَعْتَ اللَّهَ وَ مَا عَصَيْتَهُ، وَ تَمَسَّكَتِ بِهِ وَ بَحَبَلِهِ فَأَرْضَيْتَهُ، وَ خَشِيتَهُ وَ رَاقَبْتَهُ وَ اسْتَجَبْتَهُ، وَ سَنَنْتِ السُّنْنَ، وَ
أَطَقَاتِ الْفِتَنِ، وَ دَعَوْتَ إِلَى الرَّشَادِ، وَ أَوْضَحْتَ سُبُلَ السَّادَاتِ، وَ جَاهَدْتِ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ،

گواهی می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی، و زکات دادی، و امر به معروف کردی، و از منکر و عداوت نهی نمودی،

و اطاعت خدا کردی و نافرمانی وی ننمودی، و به خدا و ریسمان او چنگ زدی تا وی را راضی نمودی، و از وی در

خوف و خشیت بودی، نظاره گر او بودی، و او را اجابت نمودی، و سنت‌های نیکو به وجود آوردی، و آتش‌های

فتنه را خاموش نمودی، و دعوت به هدایت و استقامت کردی، و راه‌های صواب و حق را روشن و واضح گرداندی،

و در راه خدا به حق جهاد نمودی،

وَ كُنْتِ لِلَّهِ طَائِعَةً، وَ لِحَدِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَابِعًا، وَ لِقَوْلِ أَبِيكَ سَامِعَةً، وَ إِلَى وَصِيِّهِ

أَخِيكَ مُسَارِعَةً،

و فرمانبردارِ خداوند، و پیروِ جدتِ محمد بن عبدالله بودی، و شنوایِ کلامِ پدرتِ علی بودی، و پیشی گیرنده به

(انجام) سفارشِ برادرتِ امامِ حسن بودی،

و لِعِمَادِ الدِّينِ رَافِعًا، وَ لِلطُّغْيَانِ قَامِعًا، وَ لِلطُّغَاهِ مُقَارِعًا، وَ لِلأُمَّةِ نَاصِحًا، وَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ سَابِحًا، وَ

لِلْفَسَاقِ مُكَافِحًا، وَ بِحُجَجِ اللَّهِ قَائِمًا، وَ لِإِسْلَامِ وَ الْمُسْلِمِينَ رَاحِمًا،

و رفعت دهنده پایه شرافت دین، و خوار و سرکوب کننده طغیان، و کوبنده سرکشان، و خیرخواه و نصیحت گرامت

بودی، در هنگامی که در شذائت مرگ دست و پا میزدی، و مبارزه کننده با فاسقان بودی، و قیام کننده با حجاج و

براهین الهی، و ترحم کننده بر اسلام و مسلمین بودی،

وَ لِلْحَقِّ نَاصِرًا، وَ عِنْدَ الْبَلَاءِ صَابِرًا، وَ لِلدِّينِ كَالِنَاءِ، وَ عَنِ حَوَازِنِهِ مُرَامِيًا،

یاری گر حق بودی، در هنگام بلا شکیبا و صابر، حافظ و مراقب دین، و مدافع حریم آئین بودی،

تَحُوطُ الْهُدَى وَ تَنْصُرُهُ، وَ تَبْسُطُ الْعَدْلَ وَ تَنْشُرُهُ، وَ تَنْصُرُ الدِّينَ وَ تَظْهَرُهُ، وَ تَكْفُ الْعَابِثَ وَ تَزْجُرُهُ، وَ

تَأْخُذُ لِلدِّينِ مِنَ الشَّرِيفِ، وَ تُسَاوِي فِي الْحُكْمِ بَيْنَ الْقَوِيِّ وَ الضَّعِيفِ،

(طریق) هدایت را حفظ نمودی و یاری کردی، عدل و داد را گسترش دادی و وسعت می بخشیدی، دین و آئین

الهی را یاری و آشکار می نمودی، یاوه گویان را (از ادامه راه) باز می داشتی، حق ضعیف را از قوی باز می ستاندی، در

قضاوت و داوری بین ضعیف و قوی برابر حکم می نمودی،

كُنْتَ رَبِيعَ الْإِيْتَامِ، وَ عِصْمَةَ الْأَنْامِ، وَ عِزَّ الْإِسْلَامِ، وَ مَعْدِنَ الْأَحْكَامِ، وَ حَلِيفَ الْإِنْعَامِ،

تو بهار سرسبز یتیمان بودی، نگاهبان و حافظ مردم بودی، مایه عزت و سرافرازی اسلام، معدن احکام الهی، هم پیمان

نیکی و احسان بودی،

سَالِكاً طَرَأَتْكَ جَدِّكَ وَ أَيْبِكَ، مُشْبِهاً فِي الْوَصِيَّةِ لِأَخِيكَ، وَ فِي الدَّمِّمِ، رَضِيَ الشَّيْمِ، ظَاهِرَ الْكَرَمِ،

مُتَهَجِّداً فِي الظُّلَمِ، قَوِيمَ الطَّرَأَتْكَ، كَرِيمَ الْخَلَائِقِ، عَظِيمَ السَّوَابِقِ، شَرِيفَ النَّسَبِ، مُنِيفَ الْحَسَبِ،

رَفِيعَ الرَّتَبِ، كَثِيرَ الْمَنَاقِبِ، مَحْمُودَ الصَّرَائِبِ، جَزِيلَ الْمَوَاهِبِ، حَلِيمَ رَشِيدَ مُنِيبٍ، جَوَادُ عَلِيمٍ

شَدِيدٍ، إِمَامَ شَهِيدٍ، أَوَاهُ مُنِيبٍ، حَبِيبٌ مَهِيبٌ،

پوینده طریقه جد و پدرت و در سفارشات و وصایا همسان برادرت بودی، وفادار به پیمان ها، دارای سجایای

پسندیده، و با جود و کرم آشکار بودی، شب زنده دار (به عبادت) در دل شب های تاریک، معتدل و میانه رو در

روش ها، با سجایا و اخلاق کریمانه، دارای سوابق با عظمت و ارزشمند، دارای نسب شریف و حسب والا، با درجات

و رتبه های رفیع و عالی، مناقب و فضائل بسیار، سرشت ها و طبیعت های مورد ستایش، و با عطایا و مواهب بزرگ

بودی، حلیم و صبور، هدایت‌شده، بازگشت‌کننده به سوی خدا، با جود و سخاوت، توانا و قاطع، پیشوای شهید،

بسیارنالن و گریان در پیشگاه خداوند و محبوب و با هیبت بودی،

كُنْتَ لِلرَّسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَلَدِهِ، وَ لِلْقُرْآنِ سَدّاً مُنْقِداً وَ لِلأُمَّةِ عَضُداً، وَ فِي الطَّاعَةِ

مُجْتَهِداً،

تو برای پیامبر که درود خدا بر او و آل او باد فرزند، و برای قرآن پشتوانه نجات‌دهنده، و برای امت اسلام بازوی

توانا، و در طاعت حق کوشا بودی،

حَافِظاً لِلْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ، نَاكِباً عَنِ سُبُلِ الْفَسَاقِ وَ بَاذِلاً لِلْمَجْهُودِ، طَوِيلَ الرَّكُوعِ وَ السُّجُودِ،

تو حافظ عهد و پیمان الهی، دوری‌کننده از طرق فاسقان بودی، و تو آن‌چه در توان داشتی (برای اعلاء کلمه حق)

بذل نمودی، دارای رکوع و سجود طولانی بودی،

زَاهِداً فِي الدُّنْيَا رُهِداً الرَّاحِلِ عَنْهَا، نَاطِراً إِلَيْهَا بِعَيْنِ الْمُسْتَوْحِشِينَ مِنْهَا، أَمَّا لَكَ عَنْهَا مَكْفُوفَةٌ، وَ هِمَّتُكَ

عَنْ زِينَتِهَا مَصْرُوفَةٌ، وَ أَلْحَاطُكَ عَنْ يَهْجَتِهَا مَطْرُوفَةٌ، وَ رَغْبَتُكَ فِي الْآخِرَةِ مَعْرُوفَةٌ، حَتَّى إِذَا

الْجُورُ مَدَّ بَاعَهُ، وَ أَسْفَرَ الظُّلْمُ قِنَاعَهُ، وَ دَعَا النُّعَى أَتْبَاعَهُ،

تو مانند کسی که از دنیا رخت برخواهد بست از آن روگردان بودی، و مانند کسانی که از دنیا در وحشت و هراس به

سر می‌برند به آن نگاه می‌کردی، آرزوهایت از (تعلق به) دنیا باز داشته شده بود، و همت و کوشش از زیور دنیا رو گردانده بود، دید گانت از بهجت و سرور دنیا بر بسته، و اشتیاق و میل به آخرت شهره آفاق است، تا آن که جور و ستم دست تعدی دراز نمود، و ظلم و سرکشی نقاب از چهره برکشید، و ضلالت و گمراهی پیروان خویش را فرا خواند،

وَ أَنْتَ فِي حَرَمِ جَدِّكَ قَاطِنٌ، وَ لِلظَّالِمِينَ مَبَايِنٌ، جَلِيسُ الْبَيْتِ وَ الْمِحْرَابِ، مُعْتَزِلٌ عَنِ اللَّذَاتِ
وَ الشَّهَوَاتِ، تُنْكِرُ الْمُنْكَرَ بِقَلْبِكَ وَ لِسَانِكَ، عَلَى حَسَبِ طَاقَتِكَ وَ إِمْكَانِكَ، ثُمَّ افْتِضَاكَ الْعِلْمُ
لِلْإِنْكَارِ، وَ لَزِمَكَ أَلْزَمَكَ أَنْ تُجَاهِدَ الْفُجَّارَ

با آن که تو در حرم جدت متوطن بودی، و از ستمکاران فاصله گرفته بودی، و ملازم منزل و محراب عبادت بودی، و از لذت‌ها و شهوات دنیوی کناره گیر بودی، و بر حسب طاقت و توانت منکر را با قلب و زبانت انکار می‌نمودی، پس از آن علم و دانشت اقتضای انکار آشکار نمود، و بر تو لازم گشت، لازم نمود با بدکاران رویاروی جهاد کنی،

فَسِرْتَ فِي أَوْلَادِكَ وَ أَهَالِيكَ، وَ شَيْعَتِكَ وَ مَوَالِيكَ وَ صَدَعْتَ بِالْحَقِّ وَ الْبَيِّنَةِ، وَ
دَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَ أَمَرْتَ بِإِقَامَةِ الْحُدُودِ، وَ الطَّاعَةِ لِلْمَعْبُودِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ
الْخَبَائِثِ وَ الطُّغْيَانِ،

بنابراین در میان فرزندان و خانواده‌ات، و پیروان و دوستان روانه شدی، و حق و برهان را آشکار نمودی، و با

حکمت و پند و اندرز نیکو (مردم را) به سوی خدا فراخواندی، و به برپاداری حدود الهی، و طاعت معبود امر

نمودی، و از پلیدی‌ها و سرکشی نهی فرمودی

وَاجْهُوكَ بِالظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ،

ولی آن‌ها به ستم و دشمنی رویاروی تو قرار گرفتند،

فَجَاهَدْتَهُمْ بَعْدَ الْإِعْازِ لَهُمْ الْإِعَادِ إِلَيْهِمْ،

پس تو نیز با آنان به جهاد برخاستی پس از آن که (حق را) به آنان گوشزد نمودی آن‌ها رابه عذاب الهی تهدید

نمودی،

وَ تَأْكِيدِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِمْ،

و حجّت را بر آن‌ها مؤکد فرمودی،

فَنَكَّثُوا ذِمَّتَكَ وَ يَبْعَنَكَ،

ولی عهد و پیمان و بیعت تو را شکستند،

وَأَسْخَطُوا رَبَّكَ وَجَدَّكَ ،

و پروردگار تو جدت را به خشم آوردند

وَبَدَأُوكَ بِالْحَرْبِ،

و با تو ستیز آغاز کردند،

فَثَبَّتَ لِلطَّغْنِ وَالضَّرْبِ،

پس تو به جهت زد و خورد و پیکار استوار شدی،

وَ طَحَنَتَ جُنُودَ الْفُجَارِ،

و لشکریان فاجر را خورد و آسیاب نمودی،

وَأَفْتَحَمْتَ قَسَطَ الْغُبَارِ،

و در گرد و غبار نبرد فرو رفتی،

مُجَالِدًا بَدِي الْفَقَارِ، كَأَنَّكَ عَلَى الْمُخْتَارِ،

و چنان با ذوالفقار جنگیدی، که گویا علی مرتضی هستی،

فَلَمَّا رَأَوْكَ ثَابِتَ الْجَاشِ، غَيْرَ خَائِفٍ وَلَا خَاشٍ، نَصَبُوا لَكَ غَوَائِلَ مَكْرِهِمْ،

پس چون تو را با قلبی مطمئن، بدون ترس و هراس یافتند، شرور مکر و حيله شان را بر تو برافراشتند

وَقَاتَلُوكَ بِكَيْدِهِمْ وَشَرِّهِمْ،

و از در نیرنگ و فساد با تو قتال نمودند،

وَأَمَرَ اللَّعِينُ جُنُودَهُ، فَمَنَعُوكَ الْمَاءَ وَوَرُودَهُ،

و آن ملعون لشکریانش را فرمان داد، تا تو را از آب و استفاده آن منع نمودند،

وَنَاجَزُوكَ الْقِتَالَ، وَعَاجَلُوكَ النَّزَالَ، وَرَشَقُوكَ بِالسَّهَامِ وَالنَّبَالَ، وَبَسَطُوا إِلَيْكَ أَكْفًا

الِإِصْطِلَامِ، وَ لَمْ يَرْعَوْا لَكَ ذِمَامًا، وَ لَارَاقِبُوا فِيكَ أَثَامًا، فِي قَتْلِهِمْ أَوْلِيَاءَكَ، وَ نَهَبِهِمْ رِحَالَكَ،

و با تو قتال نمودند، و به جنگ و مبارزه با تو شتافتند، و تیرها و خدنگ‌ها به سوی تو پرتاب نمودند، و برای

استیصال و ناچار نمودن تو دست دراز کردند، و حرمتی برای تو مراعات نکردند، و از هیچ گناهی در مورد تو

خودداری ننمودند، چه در کشتن آن‌ها و دوستانت را، و چه در غارت اثاثیه خیمه هایت،

وَأَنْتَ مُقَدَّمٌ فِي الْهَبَوَاتِ، وَ مُحْتَمِلٌ لِلْأَذْيَاتِ،

تو در گرد و غبارهای جنگ پیش تاختی، و آزار و اذیت‌های فراوانی تحمل نمودی،

قَدْ عَجِبْتَ مِنْ صَبْرِكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ،

آن چنان که فرشتگان آسمان‌ها از صبر و شکیبایی توبه شگفت آمدند،

فَأَحْدَقُوا بِكَ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، وَأُثْخِنُوكَ بِالْجِرَاحِ،

پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تو را به سبب زخم‌ها و جراحت‌ها ناتوان نمودند،

وَ حَالُوا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الرَّوَّاحِ، وَ لَمْ يَبْقَ لَكَ نَاصِرٌ،

و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آن که هیچ یآوری برای نماند،

وَ أَنْتَ مُحْتَسِبٌ صَابِرٌ، تَذُبُّ عَنْ نِسْوَتِكَ وَ أَوْلَادِكَ، حَتَّى نَكْسُوكَ عَنْ جَوَادِكَ،

ولی تو حسابگر (عمل خویش برای خدا) و صبور بودی، از زنان و فرزندان دفاع و حمایت مینمودی، تا آن که تو را

از اسب سواری‌ات سرنگون نمودند،

فَهَوَيْتَ إِلَى الْأَرْضِ جَرِيحًا، تَطْوُوكَ الْخَيُْولُ بِحَوَافِرِهَا، وَ تَعْلُوكَ الطُّغَاهُ بِبَوَاتِرِهَا، قَدْ رَشَحَ لِلْمَوْتِ

جَبِينُكَ، وَ اخْتَلَفَتْ بِالْإِنْقِیَاضِ وَ الْإِنْبِسَاطِ شِمَالُكَ وَ يَمِينُكَ،

پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، در حالی که اسب‌ها تو را با سم‌های خویش کوبیدند، و سرکشان با

شمشیرهای تیزشان به بالای سرت آمدند، پیشانی تو به عرق مرگ مرطوب شد، و دستان چپ و راست به باز و بسته شدن در حرکت بود،

تُدِيرُ طَرْفًا حَفِيًّا إِلَى رَحْلِكَ وَ بَيْتِكَ ، وَ قَدْ شَغَلْتَ بِنَفْسِكَ عَنْ وُلْدِكَ وَ أَهَالِيكَ ،

پس گوشه نظری به جانب خیمه‌ها و حرمت گرداندی، در حالیکه از زنان و فرزندان (روی گردانده) به خویش مشغول بودی،

وَ أَسْرَعَ فَرَسُكَ شَارِدًا، إِلَى خِيَامِكَ قاصِدًا، مُحَمِّمًا بَاكِيًا،

اسب سواریات با حال نفرت شتافت، شیهه‌کشان و گریان، به جانب خیمه‌ها رو نمود،

فَلَمَّا رَأَيْنَ النِّسَاءَ جَوَادِكَ مَخْزِيًّا، وَ نَظَرْنَ سَرَجَكَ عَلَيْهِ مَلُوتًا، بَرَزْنَ مِنَ الْخُدُودِ، نَاشِرَاتِ الشُّعُورِ

عَلَى الْخُدُودِ، لِاطِمَاتِ الْوُجُوهِ سَافِرَاتِ، وَ بِالْعَوِيلِ دَاعِيَاتِ، وَ بَعْدَ الْعِزِّ مُذَلَّلَاتِ، وَ إِلَى مَصْرَعِكَ

مُبَادِرَاتِ،

پس چون بانوان حرم اسب تیز پای تو را خوار و زبون دیدند، و زین تو را بر او واژگون یافتند، از پس پرده‌های

خیمه) خارج شدند، در حالی که گیسوان بر گونه‌ها پراکنده نمودند، بر صورت‌ها طپان‌چه می‌زدند و نقاب از چهره‌ها

افکنده بودند، و به صدای بلند شیون می زدند، و از اوج عزت به حضيض ذلت در افتاده بودند، و به سوی قتلگاه تو

می شتافتند،

وَ الشَّمْرُ جَالِسٌ عَلَى صَدْرِكَ،

در همان حال شمر ملعون بر سینه مبارکت نشسته،

وَ مَوْلِعٌ سَيْفَهُ عَلَى نَحْرِكَ،

و شمشیر خویش را بر گلویت سیراب می نمود،

قَابِضٌ عَلَى شَيْبَتِكَ بِيَدِهِ،

با دستی محاسن شریفت را در مشت میفشرد،

ذَابِحٌ لَكَ بِمُهَنَّدِهِ،

(و با دست دیگر) با تیغ آخته اش سر از بدنت جدا می کرد،

قَدْ سَكَنَتْ حَوَاسُكَ،

تمام اعضا و حواست از حرکت ایستاد،

وَ خَفِيَتْ أَنْفَاسُكَ ،

نفس های مبارکت در سینه پنهان شد،

وَ رُفِعَ عَلَى الْقَنَاهِ رَأْسُكَ ،

و سر مقدست بر نیزه بالا رفت،

وَ سُبِيَ أَهْلُكَ كَالْعَبِيدِ،

اهل و عیالت چون بردگان به اسیری رفتند،

وَ صَفَّدُوا فِي الْحَدِيدِ، فَوْقَ أَثْنَابِ الْمَطِيَّاتِ، تَلَفَحُ وُجُوهُهُمْ حَرُّ الْهَاجِرَاتِ، يُسَاقُونَ فِي الْبَرَارِ

وَ الْفَلَوَاتِ، أَيْدِيهِمْ مَغْلُولَةٌ إِلَى الْأَعْنَاقِ، يُطَافُ بِهِمْ فِي الْأَسْوَاقِ،

و در غل و زنجیر آهنین بر فراز جهاز شتران در بند شدند، گرمای نیمروز چهره هاشان می سوزاند، در صحراها و

بیابانها کشیده می شدند، دستان شان به گردن ها زنجیر شده، در میان بازارها گردانده می شدند،

فَالْوَيْلُ لِلْعَصَاهِ الْفُسَّاقِ،

ای وای بر این سرکشان گناهکار!

لَقَدْ قَتَلُوا بِقَتْلِكَ الْإِسْلَامَ،

چه این که با کشتن تو اسلام را کشتند،

وَ عَطَّوْا الصَّلَاةَ وَ الصِّيَامَ،

و نماز و روزه (خدا) را بدون یاور رها نمودند،

وَ نَقَضُوا السُّنَنَ وَ الْأَحْكَامَ،

و سنت‌ها و احکام (دین) را از بین بردند و شکستند،

وَ هَدَمُوا قَوَاعِدَ الْإِيمَانِ،

و پایه‌های ایمان را منهدم نمودند،

وَ حَرَّفُوا آيَاتِ الْقُرْآنِ،

و آیات قرآن را تحریف کردند،

وَ هَمَلَجُوا فِي الْبَغْيِ وَ الْعُدْوَانِ،

در (وادی) جنایت و عداوت پیش تاختند،

لَقَدْ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوْتُورًا،

به راستی رسول خدا که درود خدا بر او و آل او باد (با شهادت تو) تنهاماندا،

وَ عَادَ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مَهْجُورًا،

و کتاب خداوند عز و جل متروک گردید،

وَ عُودِرَ الْحَقُّ إِذْ فَهَرَّتْ مَقْهُورًا،

و آن گاه که تو مقهور و مغلوب گشتی، حق و حقیقت مورد خیانت واقع شد،

وَ فُقِدَ بِفَقْدِكَ التَّكْبِيرُ وَ التَّهْلِيلُ، وَ التَّحْرِيمُ وَ التَّحْلِيلُ، وَ التَّنْزِيلُ وَ التَّأْوِيلُ،

و به فقدان تو تکبیر خدا و کلمه توحید، حرام و حلال دین، و تنزیل و تأویل قرآن همگی از بین رفت،

وَ ظَهَرَ بَعْدَكَ التَّغْيِيرُ وَ التَّبْدِيلُ، وَ الْإِلْحَادُ وَ التَّنْعِيطُ، وَ الْإِهْوَاءُ وَ الْأَضَالِيلُ، وَ الْفِتْنُ وَ الْأَبَاطِيلُ،

و پس از تو تغییر و تبدیل (احکام)، کفر و الحاد و بی سرپرستی دین، هوا و هوسها و گمراهیها، فتنهها و باطلها

همگی (بر صفحه روزگار) ظاهر شد،

فَقَامَ نَاعِيكَ عِنْدَ قَبْرِ جَدِّكَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَنَعَاكَ إِلَيْهِ بِالذَّمِّ الْهَطُولِ، قَائِلًا يَا

رَسُولَ اللَّهِ قُبُلَ سِبْطِكَ وَ فِتَاكَ، وَ اسْتَبِيحَ أَهْلَكَ وَ حِمَاكَ، وَ سُبِّتَ بَعْدَكَ ذَرَارِيكَ، وَ وَقَعَ

الْمَخْذُورُ بِعَثْرَتِكَ وَ ذَوِيكَ ،

پس پیکِ مرگِ نزد قبر جدت رسول خدا که رحمت بی‌پایان خداوندی بر او و آل او باد، ایستاد، و با اشکِ ریزان

خبر مرگِ تو را به وی داد، و این‌گونه گفت که: «ای رسولِ خدا! دخترزاده جوانمردت شهید شد، خاندان و

حریمت مباح گردید، پس از تو فرزندان به اسیری رفتند، و وقایع ناگواری به عترت و خانواده‌ات وارد شد،

فَأَنْزَعَجَ الرَّسُولُ، وَ بَكَى قَلْبُهُ الْمَهُولُ، وَ عَزَاهُ بِكَ الْمَلَائِكَةُ وَ الْأَنْبِيَاءُ،

پس (از شنیدن این خبر) رسول خدا مضطرب و پریشان گردید، و قلب هراسناکش بگریست، و فرشتگان و انبیاء

(بخاطر مصیبت تو) او را تسلیت و تعزیت گفتند،

وَ فُجِعَتْ بِكَ أُمُّكَ الزَّهْرَاءُ،

و مادرت زهرا (از اندوه مصیبت تو) دردناک شد،

وَ اخْتَلَفَتْ جُنُودُ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ،

و دسته‌های ملائکه مقربین در آمد و شد بودند،

تُعْزَى أَبَاكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،

پدرت امیر مؤمنان را تعزیت می‌گفتند،

وَأَقِيَمَتُ لَكَ الْمَاتِمُ فِي أَغْلَا عَلِيَّيْنِ،

مجالس ماتم و سوگواری برای تو در اعلا علیین برپا شد،

وَلَطَمَتِ عَلَيْكَ الْخُورُ الْعَيْنُ،

و حورالعین به جهت تو به سر و صورت زدند،

وَبَكَتِ السَّمَاءُ وَ سُكَّانُهَا، وَ الْجِنَانُ وَ خُزَّانُهَا، وَ الْهَضَابُ وَ أَفْطَارُهَا، وَ الْبِحَارُ وَ حَيْتَانُهَا، وَ مَكَّةُ وَ

بُنْيَانُهَا، :خَلَّ وَ الْجِنَانُ وَ وِلْدَانُهَا، وَ الْبَيْتُ وَ الْمَقَامُ، وَ الْمَشْعَرُ الْحَرَامُ، وَ الْحِلُّ وَ الْإِحْرَامُ،

آسمان و ساکنانش، بهشت‌ها و نگهبانانش، کوه‌ها و کوهپایه‌ها، دریاها و ماهیانش، شهر مکه و پایه هایش،

فردوس‌ها و جوانانش، خانه کعبه و مقام ابراهیم، و مشعرالحرام، و حلّ و حرم جملگی گریستند،

اللَّهُمَّ فَبِحُرْمَتِهِ هَذَا الْمَكَانِ الْمُتَّيْفِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ احْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ، وَ ادْخِلْنِي

الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِمْ،

بار خدایا! به حرمت این مکان رفیع، بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا در زمره آنان محشور فرما، و به

شفاعت و وساطت آن‌ها مرا داخل بهشت گردان،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ، يَا مُحَمَّدَ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ، يَا رَسُولَكَ إِلَى الْعَالَمِينَ أَجْمَعِينَ، وَيَا أَخِيهِ وَأَبْنَ عَمِّهِ الْأَنْزَعَ الْبَطِينِ، الْعَالِمِ الْمَكِينِ، عَلِيَّ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَبِفَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَبِالْحَسَنِ الزَّكِيِّ عِصْمَةَ الْمُتَّقِينَ، وَبِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ
 الْحُسَيْنِ أَكْرَمِ الْمُسْتَشْهَدِينَ، وَبِأَوْلَادِهِ الْمَقْتُولِينَ، وَبِعِتْرَتِهِ الْمَظْلُومِينَ، وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ
 الْعَابِدِينَ، وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ قِبْلَةَ الْأَوَّابِينَ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَصْدَقِ الصَّادِقِينَ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرَ
 مُظْهِرِ الْبُرَاهِينِ، وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى نَاصِرِ الدِّينِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ قُدْوَةَ الْمُهْتَدِينَ، وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
 أَزْهَدِ الزَّاهِدِينَ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَارِثِ الْمُسْتَخْلَفِينَ، وَالْحُجَّةَ عَلَيَّ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ، أَلِ طَهٍ وَآلِ يَسٍ،

بار خدایا! من به تو توسل می جویم ای سریع ترین حساب گران، و ای بخشنده ترین کریمان، و ای فرمانروای
 حاکمان، به (حق) محمد، آخرین پیامبران، و فرستاده تو به سوی تمام جهانها، و به برادرش و پسرعمویش، آن بلند
 پیشانی میان پر، آن دانشمند عالی مرتبه، یعنی علی فرمانروای مؤمنان، و به فاطمه سرور بانوان جهانیان، و به حسن
 مجتبی که پاک و مبرا و پناهگاه متقین است، و به ابی عبدالله الحسین گرامی ترین شهدا، و به فرزندان مقتولش،
 و خانواده مظلومش، و به علی بن الحسین زیور عابدان، و به محمد بن علی قبله توبه کنندگان، و جعفر بن محمد
 راستگوترین صادقان، و موسی بن جعفر آشکارکننده دلائل و براهین، و علی بن موسی یاور دین، و محمد بن علی

أسوه و الكوى هدايت شونندگان، و على بن محمد زاهدترين پارسايان، و حسن بن على وارث جانشينان، و حجت

خدا بر تمام آفريدگان، اين كه درود فرستى بر محمد و آل او، آن راستگويان نيكو كار، همان آل طه و يس،

وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي الْقِيَامَةِ مِنَ الْأَمِينِ الْمُطْمَئِنِّينَ، الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ،

و اين كه مرا در قيامت از كسانى قرار دهى كه (از عذاب تو) ايمن و با آرامش خاطر و رستگار و مسرور و بشارت

يافته‌اند،

اللَّهُمَّ اكْتُبْنِي فِي الْمُسْلِمِينَ، وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ،

بارخدايا! (نام) مرا در زمره مسلمين نگاشته، و مرا به صالحين ملحق فرما،

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرِينَ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى الْبَاغِينَ، وَاكْفِنِي كَيْدَ الْحَاسِدِينَ، وَأَصْرِفْ عَنِّي

مَكْرَ الْمَاكِرِينَ، وَأَقْبِضْ عَنِّي أَيْدِيَ الظَّالِمِينَ، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ السَّادَةِ الْمَيَامِينَ فِي أَغْلَا عَلِيِّينَ، مَعَ

الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

و نام مرا بر زبان امت‌هاى آتیه نيكو قرار ده، و مرا بر عليه ظالمين يارى ده، و از مكر حسودان حفظ فرما، و (نيز)

حيله حيله گران را از من برگردان، و دست ستمكاران را از من (دور) نگهدار، و بين من و آن سروران با ميمنت

در اعلا عليين جمع بفرما، همراه با كسانى كه بر آنها انعام فرمودى يعنى پيامبران، و راستگويان در عمل و گفتار و

شهداء و نیکویان، به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان،

اللَّهُمَّ إِنِّي أُقْسِمُ عَلَيْكَ بِنَبِيِّكَ الْمَعْصُومِ، وَبِحُكْمِكَ الْمَخْتُومِ، وَنَهْيِكَ الْمَكْتُومِ، وَبِهَذَا الْقَبْرِ

الْمَلْمُومِ، الْمَوْسَدِ فِي كَنَفِهِ الْإِمَامِ الْمَعْصُومِ، الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ، أَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْغُمُومِ، وَ

تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ الْقَدَرِ الْمَخْتُومِ، وَتُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُومِ،

بارخدایا! تو را سوگند می‌دهم به حق پیامبر معصوم، و به حق حکم حتمی و قطعی‌ات، و به حق نهی پنهانی‌ات، و

به حق این آرامگاهی که (مردم از هر طرف به جهت زیارت) بر او گرد می‌آیند، و این امام معصوم مقتول مظلوم در

جانب آن تکیه زده، این که غم و غصه‌ها را از من برطرف فرمائی، و شرور قضا و قدر حتمی را از من برگردانی، و

مرا از آتش (عذابت) که دارای بادهای سوزان است پناه دهی (و نگاه داری)،

اللَّهُمَّ جَلِّنِي بِنِعْمَتِكَ ، وَرَضِّنِي بِقَسْمِكَ ، وَتَعَمَّدَنِي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ ، وَبَاعِدْنِي مِنْ مَكْرِكَ وَ

نِقْمَتِكَ ،

بارخدایا! مرا با نعمت خود جلالت بده، و به عطایای خود راضی و خوشحال فرما، و به جود و کرمت مرا بیوشان، و از

مکر و انتقام خود دورم ساز،

اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الزَّلَلِ، وَ سَدِّدْنِي فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، وَأَفْسَحْ لِي فِي مُدَّةِ الْأَجَلِ، وَأَعْنِنِي مِنَ
الأَوْجَاعِ وَالْعِلَلِ، وَ بَلِّغْنِي بِمَوَالِيَّ وَ بِفَضْلِكَ أَفْضَلَ الْأَمَلِ،

بارخدایا مرا از لغزش و خطا حفظ فرما، و در گفتار و کردار به راه صحیح هدایت فرما، و در مدت زندگی ام وسعت

ده، و مرا از دردها و بیماری‌ها عافیت بخش، و مرا به موالی و سرورانم برسان و به فضل (و کرم) خویش مرا به

بالاترین آرزوها نائل فرما،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْبِلْ تَوْبَتِي، وَارْحَمْ عِبْرَتِي، وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي، وَ نَفِّسْ كُرْبَتِي،
وَ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَ أَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي،

بارخدایا بر محمد و آل او رحمت فرست و توبه مرا قبول فرما، و بر اشک چشمم ترحم نما، و لغزش مرا چشم

پوشی فرما، و حزن و اندوه مرا زائل کن، و گناهم را بر من بیخشای، و خاندان و نسل مرا برایم اصلاح فرما،

اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي فِي هَذَا الْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ، وَالْمَحَلِّ الْمَكْرَمِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَ لَاعِيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ، وَ لَاعْمًا

إِلَّا كَشَفْتَهُ، وَ لَارِزْقًا إِلَّا بَسَطْتَهُ، وَ لَاجَاهًا إِلَّا عَمَرْتَهُ، وَ لَافْسَادًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ، وَ لِأَمَلًا إِلَّا بَلَّغْتَهُ، وَ لِادْعَاءٍ إِلَّا

أَجَبْتَهُ، وَ لِامْضِيْقًا إِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَ لِأَشْمَلًا إِلَّا جَمَعْتَهُ، وَ لِأَمْرًا إِلَّا أْتَمَمْتَهُ، وَ لِأَمَلًا إِلَّا كَثَّرْتَهُ، وَ لِأَخْلُقًا إِلَّا

حَسَّنْتَهُ، وَ لِإِنْفَاقًا إِلَّا أَخْلَفْتَهُ، وَ لِأَحَالًا إِلَّا عَمَرْتَهُ، وَ لِأَحْسُودًا إِلَّا قَمَعْتَهُ، وَ لِأَعْدُوًّا إِلَّا أَرْدَيْتَهُ، وَ لِأَشْرَاءٍ إِلَّا

كَفَيْتَهُ، وَ لِأَمْرًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَ لِأَبْعِيدًا إِلَّا أَدْنَيْتَهُ، وَ لِأَشَعْنَا إِلَّا لَمَمْتَهُ، وَ لِأَسْؤَالَ سُوْلًا إِلَّا أَعْطَيْتَهُ،

بارخدایا در این مشهدِ والا مقام و در این محل گرامی، برایم گناهی را باقی مگذار مگر آن که ببخشی، و نه عیبی را

مگر آن که مستور نمائی، و نه غم و غصه‌ای را مگر بر طرف فرمائی، و نه رزقی را مگر گسترش دهی، و نه قدر و

منزلتی را مگر باقی بداری، و نه فساد را مگر اصلاح فرمائی، و نه آرزویی را مگر نائل کنی، و نه دعائی را مگر

اجابت فرمائی، و نه تنگنایی را مگر بگشایی، و نه امور متشنتی را مگر جمع و برقرار نمائی، و نه امری را مگر تمام

فرمائی، و نه مالی را مگر فراوانی ببخشی، و نه خلق و صفتی را مگر نیکو گردانی، و نه انفاقی را مگر جایگزین

فرمایی، و نه حالی را مگر آباد فرمائی، و نه حسودی را مگر ذلیل نمائی، و نه دشمنی را مگر هلاک گردانی، و نه

شری را مگر منع فرمائی، و نه بیماری‌ای را مگر شفا ببخشی، و نه (امر) دوری را مگر نزدیک فرمائی (و در دست‌رسم

قرار دهی)، و نه تفرق و اختلالی را مگر جمع (و اصلاح) نمائی، و نه خواهشی خواسته‌ای را مگر عطا فرمائی،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْعَاجِلِهِ، وَ ثَوَابَ الْأَجَلِهِ، اللَّهُمَّ أَعْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنِ الْحَرَامِ، وَ بِفَضْلِكَ عَنِ

جَمِيعِ الْأَنَامِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَ قَلْبًا خَاشِعًا، وَ يَقِينًا شَافِيًا، وَ عَمَلًا زَاكِيًا، وَ صَبْرًا جَمِيلًا، وَ

أَجْرًا جَزِيلًا،

بار خدایا! من از تو درخواست می‌کنم خیر دنیا و ثواب آخرت را، بار خدایا! مرا به سبب حلالیت از حرام مستغنی کن،

و به فضل و احسانت از جمیع خلق بی‌نیاز فرما، بار خدایا! از تو درخواست می‌کنم دانشی مفید، قلبی خاشع، یقینی

سلامت بخش، عملی صالح و پاک، صبری زیبا، و اجری عظیم را،

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَزِدْ فِي إِحْسَانِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيَّ، وَاجْعَلْ قَوْلِي فِي النَّاسِ

مَسْمُوعاً، وَعَمَلِي عِنْدَكَ مَرْفُوعاً، وَأَثْرِي فِي الْخَيْرَاتِ مَتَّبِعاً، وَعَدُوِّي مَقْمُوعاً،

بارالها! شکر نعمت را روزی من کن، و احسان و کرمت بر من زیاد فرما، و گفته مرا در میان مردم شنوده نما، و

عمل مرا به نزد خویش بالا بر، و سنت باقی مانده مرا در امور خیر مورد پیروی قرارده، و دشمنم را خوار و ذلیل

گردان،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَخْيَارِ، فِي أَنْاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ، وَاكْفِنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ، وَ

طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْأَوْزَارِ، وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ، وَأَحِلَّنِي دَارَ الْقَرَارِ، وَاغْفِرْ لِي وَ لِجَمِيعِ إِخْوَانِي

فِيكَ وَ أَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

بارخدا یا! بر محمد و آل او که نیکانند، در تمامی لحظات شبانه روز رحمت فرست، و مرا از شر بدان محفوظ بدار، و

از (کثافات) گناهان و سنگینی وزر و وبال پاک و مبرا گردان، و از آتش (عذابت) پناهم ده، و در سرای جاوید

وارد فرما، و (گناهان) مرا و تمامی خواهران و برادران مؤمن مرا ببخش، به رحمت ای مهربان ترین مهربانان.

پس از تمام شدن زیارت، رو به قبله کن و دو رکعت نماز بجای آور به این ترتیب که در رکعت اول بعد از حمد

سوره انبیا، و در رکعت دوم بعد از حمد سوره حشر را بخوان و آنگاه در قنوت نماز بگو:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ

السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ خِلَافًا لِأَعْدَائِهِ وَتَكْذِيبًا لِمَنْ عَدَلَ بِهِ وَإِفْرَارًا لِرُبُوبِيَّتِهِ وَخُضُوعًا لِعِزَّتِهِ

الْأَوَّلُ بِغَيْرِ أَوَّلٍ وَالْآخِرُ إِلَى غَيْرِ آخِرٍ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ

لُطْفِهِ لَا تَقِفُ الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ وَلَا تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ حَقِيقَةَ مَا هَيْبَتِهِ وَلَا تَتَصَوَّرُ الْأَنْفُسُ مَعَانِي

كَيْفِيَّتِهِ مُطَّلِعًا عَلَى الصَّمَائِرِ عَارِفًا بِالسَّرَائِرِ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ

عَلَى تَصْدِيقِي رَسُولِكَ ص وَ إِيْمَانِي بِهِ

هیچ معبودی جز خداوندِ شکبیا و کریم نیست، هیچ خدائی جز خداوندِ بزرگوار و عظیم نیست، هیچ معبودی نیست

جز خداوندی که پروردگار آسمانها و زمینهای هفت گانه و موجوداتی که در آنها و میان آنهاست می باشد، (به

این توحید معتقدم) برخلاف دشمنانِ حق، و به جهت تکذیب کسانی که به خداوند شرک ورزیدند، و (به این

توحید معتقدم) بخاطر اعتراف نمودن به ربوبیت او، و خضوع و خشوع درمقابل عزت و شرافت وی، (اوست خدائی

که) اول است بدون اول، و آخر است تا بی نهایت، با قدرتش بر تمام اشیاء غلبه نموده، و به دانش و لطف و

مرحمتش در ه رچیز نفوذ کرده، عقول بشری بر حقیقت بزرگی او مطلع نخواهد شد، و اوهام و خیالات عمق ذات او

را درک نمی کند، و معانی کیفیت او را هیچ ذهنی تصور نمی تواند کرد، (اوست) مطلع و آگاه بر باطن اشخاص، و

آشنا به تمام امور پنهان، خیانت چشم‌ها و پنهانی دل‌ها را خبر دارد، بارخدا یا! تورا گواه می‌گیرم که رسولتصلى الله

عليه و آله را تصدیق می‌کنم و به او ایمان دارم

وَ عِلْمِي بِمَنْزِلَتِهِ وَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذِي نَطَقَتِ الْحِكْمَةُ بِفَضْلِهِ وَ بَشَّرَتِ الْأَنْبِيَاءُ بِهِ وَ دَعَتِ إِلَى

الْإِقْرَارِ بِمَا جَاءَ بِهِ وَ حَثَّتْ عَلَى تَصَدِيقِهِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ

الْإِنْجِيلِ يَا مُرْهُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَ يَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَ يَضَعُ

عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ إِلَى الثَّقَلَيْنِ وَ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ

الْمُصْطَفَيْنِ وَ عَلَى أَخِيهِ وَ ابْنِ عَمِّهِ الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ عَلَى سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَاةَ خَالِدَةٍ الدَّوَامِ عَدَدَ قَطْرِ الرَّهَامِ

وَ زِينَةِ الْجِبَالِ وَ الْأَكَامِ وَ مَا أُورِقَ السَّلَامُ وَ اخْتَلَفَ الضِّيَاءُ وَ الظَّلَامُ وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَتْمَةِ

الْمُهْتَدِينَ الذَّائِدِينَ عَنِ الدِّينِ عَلَى وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ

الْحُجَّةِ الْقَوَامِ بِالْفِسْطِ وَ سَلَاةِ السَّبْطِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْإِمَامِ فَرَجًا قَرِيبًا وَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ

نَصْرًا عَزِيزًا وَ غِنَى عَنِ الْخَلْقِ وَ ثَبَاتًا فِي الْهُدَى وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا

مَرِيئًا دَارًا سَانِعًا فَاضِلًا مُفْضِلًا صَبًّا صَبًّا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَ لَا نَكَدٍ وَ لَا مِنْهُ مِنْ أَحَدٍ وَ عَافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ

سُقْمٍ وَ مَرَضٍ وَ الشُّكْرِ عَلَى الْعَافِيَةِ وَ النِّعْمَاءِ وَ إِذَا جَاءَ الْمَوْتُ فَأَقْبِضْنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ طَاعَةً

عَلَى مَا أَمَرْنَا مُحَافِظِينَ حَتَّى تُؤَدِّيَنَا إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا وَآنِسْنِي بِآخِرِهِ

و آگاه به قدر و منزلت اویم، و به راستی شهادت می‌دهم که اوست پیامبری که حکمت به فضیلت و برتری او سخن

راند، و تمامی پیامبران (گذشته) بشارت (آمدن) او را دادند، و (مردم را) به گرویدن به دین او دعوت نمودند، و بر

تصدیق او برانگیختند، چنانچه خودت در قرآن میفرمائی: «او پیامبری است که نام وی را در تورات و انجیل

خودشان نگاشته می‌یابند، او آن‌ها را به نیکوئی امر می‌کند و از زشتی نهی می‌فرماید، نعمت‌های پاک و طیب را

برایشان حلال و خبائث و پلیدی‌ها را بر آن‌ها حرام و ممنوع می‌گرداند، و سنگینی و مشقت‌هایی که در ادیان سابق

چون زنجیر برگردن آن‌ها بود همه را برمی‌دارد»، پس درود فرست بر محمد فرستاده‌ات به سوی جن و انس، و سرور

پیامبران برگزیده، و بر برادرش و پسرعمویش، آنانی که هیچگاه به قدر چشم برهم زدنی به تو شرک نوزیدند، و بر

فاطمه زهرا سرور تمامی زنان جهانیان، و بر دو آقای جوانان اهل بهشت یعنی حسن و حسین، درودی جاویدان و

همیشگی، به عدد قطرات باران‌ها، و هم اندازه کوه‌ها و تپه‌ها، تا آن زمان که درخت «سلام» برگ می‌دهد، و روشنی

و تاریکی شبانه روز در رفت و آمدند، و بر خاندان طاهر حسین، آن پیشوایان هدایت یافته، آن‌ها که از حریم دین و

آئین دفاع نمودند، یعنی علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حضرت حجّت، آن که عدل

و داد را برپا می‌دارد و فرزند دخترزاده پیامبر است، بارخدایا! از تو درخواست می‌کنم به حق این امام بزرگوار،

کشایشی نزدیک را، و صبری نیکو را، و پیروزی ای توام با عزت را، و بی‌نیازی از خلائق را، و دوام و استمرار در طریق هدایت را، و توفیق را بر آنچه تو دوست داری و رضایت تو در آن است، و روزی ای را که وسیع و حلال و پاک، و گوارا و ریزان و خوش گوار، فراوان و برتر و پی در پی باشد، بدون هیچ زحمت و مشقتی، و خالی از هر گونه منتهی از احدی، و (نیز درخواست می‌کنم) تندرستی از هر بلا و ناخوشی و بیماری را، و شکرگزاری بر هر عافیت و نعمتی را، و هنگامی که مرگ ما فرا رسید بر نیکوترین حال طاعت ما را قبض روح فرمائی، و در حالی که نگاهبان دستورات تو باشیم، تا آن که ما را به بهشت های پر نعمت برسانی، به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان، بارخدا! بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا از دنیا در وحشت و هراس قرار ده و به آخرت انیس فرما،

فَإِنَّهُ لَا يُوحِشُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا خَوْفُكَ وَلَا يُؤْنِسُ بِآخِرِهِ إِلَّا رَجَاؤُكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لَا عَلَيْكَ وَ
إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى لَا مِنْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي الظَّالِمَةِ العَاصِيَةِ وَشَهْوَتِي الغَالِبَةِ وَ
اخْتِمْ بِالْعَافِيَةِ اللَّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ وَأَنَا مُصِرٌّ عَلَى مَا نُهِيتُ قَلْبُهُ حِيَاءٍ وَ تَرْكِي الاسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي
بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضْيِيعٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي تُؤْيِسُنِي أَنْ أَرْجُوكَ وَإِنَّ عِلْمِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ
يَمْنَعُنِي أَنْ أَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِّقِ رَجَائِي لَكَ وَكَذِّبْ خَوْفِي مِنْكَ وَ
كُنْ لِي عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَيِّدْنِي
بِالْعِصْمَةِ وَانْطِقْ لِسَانِي بِالْحِكْمَةِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْدَمُ عَلَى مَا ضَيَّعَهُ فِي أَمْسِهِ وَلَا يُغْبِنُ حَظَّهُ فِي يَوْمِهِ

وَ لَا يَهُمُّ لِرِزْقِ غَدِهِ اللَّهُمَّ إِنَّ الْغَنَىَّ مَنِ اسْتَعْنَى بِكَ وَ افْتَقَرَ إِلَيْكَ وَ الْفَقِيرُ مَنِ اسْتَعْنَى بِخَلْقِكَ عَنْكَ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْنِنِي عَنْ خَلْقِكَ بِكَ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ لَا يَبْسُطُ كَفًّا إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ
 إِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ قَنَطَ وَ أَمَامَهُ التَّوْبَةُ وَ وَرَاءَهُ الرَّحْمَةُ وَ إِنْ كُنْتُ ضَعِيفَ الْعَمَلِ فَإِنِّي فِي رَحْمَتِكَ قَوِيٌّ
 الْأَمَلِ فَهَبْ لِي ضَعْفَ عَمَلِي لِقُوَّةِ أَمَلِي اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ تَعَلَّمْتُ أَنْ مَا فِي عِبَادِكَ مَنْ هُوَ أَفْسَى قَلْبًا مِنِّي
 وَ أَعْظَمُ مِنِّي ذَنْبًا فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا مَوْلَى أَعْظَمُ مِنْكَ طَوْلًا وَ أَوْسَعُ رَحْمَةً وَ عَفْوًا فَيَا مَنْ هُوَ أَوْحَدٌ فِي
 رَحْمَتِهِ اغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِأَوْحَدٍ فِي خَطِيئَتِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنَا فَعَصَيْنَا وَ نَهَيْتَ فَمَا انْتَهَيْنَا وَ ذَكَرْتَ
 فَنَنَاسَيْنَا وَ بَصَّرْتَ فَتَعَامَيْنَا وَ حَذَّرْتَ فَتَعَدَيْنَا وَ مَا كَانَ ذَلِكَ جَزَاءَ إِحْسَانِكَ إِلَيْنَا

چرا که فقط خوف تو از دنیا وحشت‌زا است، و فقط امید و دل‌بندی به تو به آخرت انس‌بخش است، بارالها! حجت و
 دلیل با توست نه بر علیه تو، و شکایت و گلایه باید به سوی تو باشد نه از تو، پس بر محمد و آل او درود فرست و
 مرا بر علیه نفس ستمکار و سرکش خویش، و بر شهوت غالب خودم یاری فرما، و پایان کارم را با عافیت قرار ده،
 بارخدایا! این کم حیائی من است که (از طرفی) در خانه تو استغفار می‌کنم و (از طرف دیگر) بر مناهی تو پا فشاری
 می‌ورزم، چنان‌چه اگر استغفار نکنم با این که وسعت حلم تو را آگاهم، این تباه نمودن حق امیدواری است، بارالها!
 (کثرت) گناهانم مرا از امیدواری به تو مأیوس می‌کند، و آگاهیم به وسعت رحمت تو مرا از ترس و هراس از تو باز
 می‌دارد، پس بر محمد و آلش رحمت فرما، و امید و دل‌بندی مرا به خودت پا برجا نما، و ترس و وحشت مرا از

خودت تکذیب فرما، و برای من آن چنان باش که به تو حُسن ظن دارم، ای بخشنده‌ترین کریمان، بارخدایا! بر محمد و آل او درود فرست و مرا به حفظ (از گناه) مؤید فرما، و زبانم را به حکمت گویا فرما، و مرا از کسانی قرار ده که بر تباهی‌های گذشته خویش نادِم و پشیمانند، و بهره خویش را اکنون ناقص و ضایع نکنند، و اهتمام بر روزی فردای خود ننمایند، بارالها! غنی آن کسی است که به سبب تو بی‌نیازی جوید و به سوی تو محتاج باشد، و فقیر و درمانده کسی است که از تو (روگردان شده) به جانب مخلوق بی‌نیازی طلبد، پس رحمت نما بر محمد و آل او، و مرا از خلق خودت به سبب خودت بی‌نیاز فرما، و مرا چنان قرار ده که هیچ‌گاه دستی جز به سوی تو دراز نکنم، بارالها! بدبخت کسی است که با این که توبه و بازگشت راه مقابل او و رحمت تو پشتیبانِ اوست ناامید شود، اگرچه عملِ من ضعیف و سست است لکن امیدِ رحمتِ تو در من قوی است، پس ضعف عمل مرا در قبال قوت امیدم، بر من بیخشای، بارخدایا! اگر تو چنان دانی که در میان بندگانت از من سنگدل‌تر و پرگناه‌تر نیست، (درعوض) من هم به یقین میدانم که هیچ مولا و سرپرستی فضل و عطایش از تو بیشتر نیست، و رحمت و عفوش از تو وسیع‌تر نیست، پس ای کسی که در رحمت و مهربانی یگانه‌ای، بیخشای کسی را که در جرم و گناهش تنها و یگانه نیست، بارخدایا! تو ما را امر فرمودی و ما سرپیچی نمودیم، و ما را بازداشتی ولی ما دست برنداشتیم، ما را یادآوری فرمودی ولی ما خود را به فراموشی زدیم، ما را بینا فرمودی و ما خود را به کوری زدیم، تو ما را تهدید نمودی ولی ما از حد گذرانیدیم، (آری!) این در مقابل احسان تو بر ما جزای نیکوئی نبود،

وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَعْلَنَّا وَ أَخْفَيْنَا وَ أَخْبَرُ بِمَا نَأْتِي وَ مَا أَتَيْنَا فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تُؤَاخِذْنَا
بِمَا أَخْطَأْنَا وَ نَسِينَا وَ هَبْ لَنَا حُقُوقَكَ لَدِينَا وَ أَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ إِلَيْنَا وَ أَسْئَلُ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَسَّلُ
إِلَيْكَ بِهَذَا الصِّدِّيقِ الْإِمَامِ وَ نَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَ لِحَدِّهِ رَسُولِكَ وَ لِأَبُوهِ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ
أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ إِذْ رَارَ الرِّزْقِ الَّذِي بِهِ قَوَامُ حَيَاتِنَا وَ صَلَاحُ أَحْوَالِ عِيَالِنَا فَانْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي تُعْطِي
مِنْ سَعَةٍ وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ وَ نَحْنُ نَسْأَلُكَ مِنَ الرِّزْقِ مَا يَكُونُ صَلَاحًا لِلدُّنْيَا وَ بَلَغًا لِلآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِوَالِدَيْنَا وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ
الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

لیک تو به آن چه ما آشکار و پنهان نمودیم داناتری، و به اعمالی که به جا آورده و می آوریم آگاه تری، پس رحمت
فرما بر محمد و آلش و ما را بر خطاها و فراموشی هامان مواخذه نفرما، و حقوق تو را (که ضایع نمودیم) بر ما ببخش،
و احسان و کرم خویش بر ما تمام فرما، و پرده رحمت بر ما افکن، بار خدایا! ما به تو توسل میجویم به سبب این
امام راستگو، و از تو درخواست می کنیم به آن حق و حرمتی که برای او و جد او رسول خودت و برای پدر و مادر
او علی و فاطمه که اهل بیت رحمتند قرار دادی، این که روزی خودت را که قوام زندگی ما به آن وابسته است، و
نظام احوال عیال ما در گرو آن است، بر ما پیایی فرو ریزی، چرا که تویی آن کریمی که از خزانه وسعت عطا
می کنی، و با قدرت و توان خویش (آن که را بخواهی) محروم میکنی، و ما از تو رزقی را خواهانیم که برای دنیای ما

موجب صلاح، و برای آخرت ما رسا و مایه کفاف باشد، بارخداایا! بر محمد و آلش رحمت فرست، و بیخشای ما و والدین ما را، و جمیع مومنین و مومنات را، و تمام مسلمین و مسلمات را، چه آنان که در قید حیات اند و چه آن‌ها که در گذشته اند، و در دنیا و آخرت به ما حسنه عطا فرما و ما را از عذاب آتش (دوزخ) حفظ فرما.

ثُمَّ تَرُكُّهُ وَ تَسْجُدُ وَ تَجْلِسُ وَ تَتَشَهُدُ وَ تُسَلِّمُ فَإِذَا سَبَّحْتَ فَعَفِّرْ خَدَيْكَ وَ قُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً وَ اسْأَلِ اللَّهَ الْعِصْمَةَ وَ النَّجَاةَ وَ الْمَغْفِرَةَ وَ التَّوْفِيقَ بِحُسْنِ الْعَمَلِ
وَ الْقَبُولَ لِمَا تَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْهِ وَ تَبْتَغِي بِهِ وَجْهَهُ وَ قِفْ عِنْدَ الرَّأْسِ ثُمَّ صَلِّ رَكَعَتَيْنِ عَلَيَّ مَا تَقَدَّمَ ثُمَّ
انْكَبْ عَلَيَّ الْقَبْرِ وَ قَبْلَهُ وَ قُلْ زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ
وَ ادْعُ لِنَفْسِكَ وَ لِوَالِدَيْكَ وَ لِمَنْ أَرَدْتَ.

پس از تمام شدن قنوت، رکوع و سجود و تشهد و سلام نماز را انجام ده، پس چون تسبیح حضرت فاطمه زهرا (س) را خواندی، دو طرف صورت را بر خاک بگذار و چهل مرتبه این تسبیحات را بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

سپس خود را به ضریح بچسبان و ببوس و بگو: زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ، وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

سپس برای خود و والدین خود و هر کس که خواهی دعا کن

منابع زيارت:

المزار الكبير (لابن المشهدى)، ص: 496

بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج 98، ص: 317